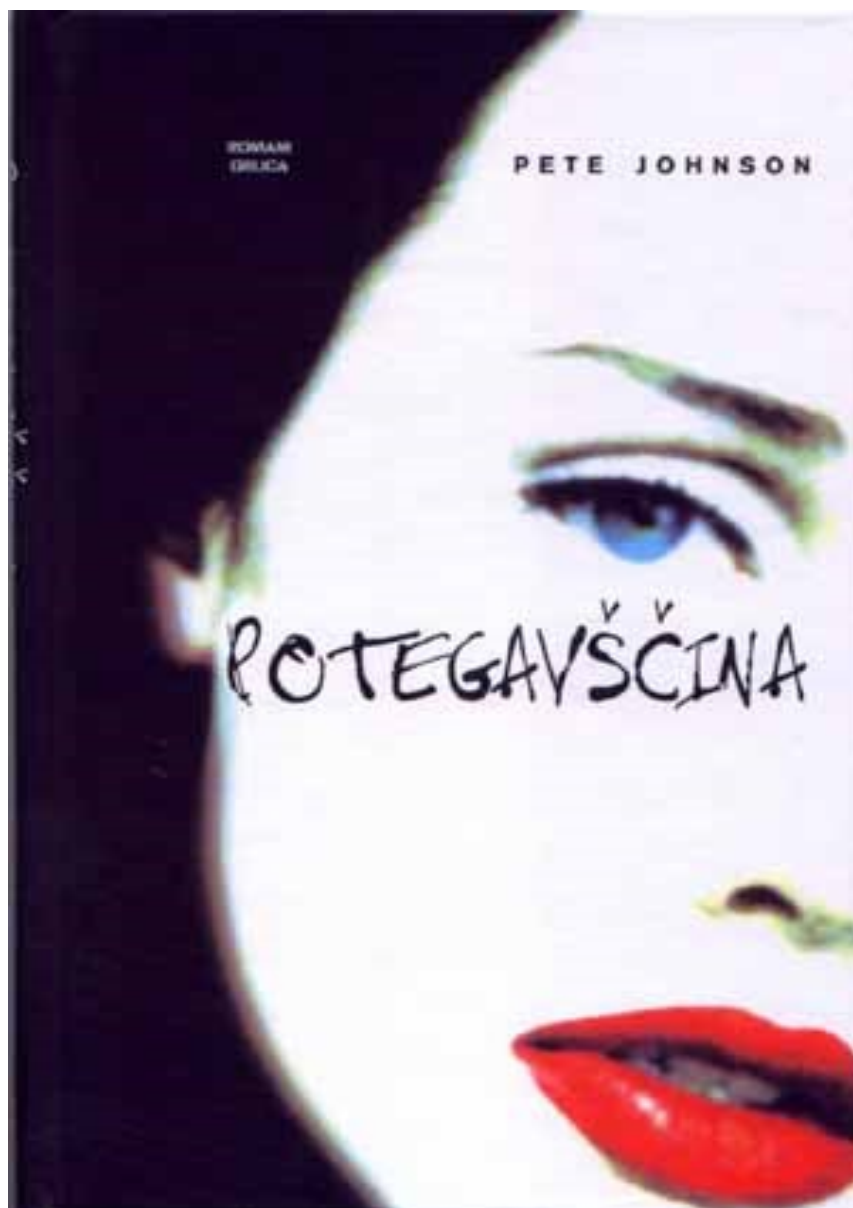

POROČILO O PREBRANI KNJIGI

AVTOR: Pete Johnson

NALOV: Potegavščina

KNJIŽEVNA VRSTA: Mladinski roman

TEMA:

Roman pripoveduje zgodbo o dečku Willu, ki nima ravno sreče z dekleti, dokler čisto po naključju ne naleti na fotografijo neke lepotice in začne razmišljati, da sta si preprosto usojena. Iz te mladostniške domišljije pa se razvije prava potegavščina, polna zavidevanja in ljubezenskih prepletov.

OKOLJE:

Zgodba se začne ravno na noč novega leta, v torek v Willovi hiši v Angliji, kjer živi skupaj z mamo. Večkrat odide z vlakom tudi k očetu, ki živi v bližini Londona. Večji del knjige se odvija v njegovi soseski v kateri ima tudi večino prijateljev, in nedaleč v oddaljeni šoli. Ob vikendih zaidejo v edini in najboljši klub v mestu po imenu Searcey's in v restavracijo Ameches. Večkrat pa se zmenki odvijajo tudi v Mcdonaldsu. Razburljiv ljubezenski dnevnik se konča v nedeljo 5. julija. Leto dogajanja v knjigi ni omenjeno. Mislim pa da se zgodba odvija nekje med letom 2000 in 2003.

OSEBE:

Will je star skoraj petnajst let in je zelo suh. Ima otroški obraz in sam pravi, da kadar veter piha v pravo smer niti ni tako napačen na pogled. Oblači se čisto vsakdanje. Le ob posebnih priložnostih obleče kaj lepšega in elegantnejšega. Punce mu večkrat pravijo, da je zelo ljubek in prijazen kar je tudi res. Ampak kadar je fant prijazen, velja za revo, tega pa nemara. Ima veliko domišljijo predvsem pri dekletih, ki so mu všeč. Njegova starša sta ločena. Živi pri mami, vsak teden pa ga pokliče tudi oče, na katerega je mama še vedno jezna, ker se je ločil od nje. Will do sedaj ni imel še nobenega resnega dekleta dokler ni na njegova vrata malo pred polnočjo novega leta potrkala Ruth.

Ruth je bila prva punca, ki jo je Will poljubil. Oba sta bila stara deset let in oba sta sodelovala v njuni prvi gledališki predstavi Čarovnik iz Oza. Velja za eno izmed lepših deklet, ki si je po mnenju ostalih Will ne bi zaslužil. Vedno je urejena od pet do glave in vsem fantom je zelo všeč. Glede njih pa je zelo neodločna in nepremišljena. Večkrat vidi samo zunanost. A kmalu spozna, da ta ne pomeni veliko. Živi v bližini Willa v veliki hiši. Je edinka in ima zelo strogega očeta, ki ji vedno teži zaradi šole. Mama je precej bolj popustljiva od njega. Ruth ima sprva fanta Maxa, ki je star sedemnajst let in dela v športni trgovini ter je zelo postaven in ima zagorelo kožo. Ker pa jo razočara, odide iskat pomoč k Willu.

Hana je v knjigi resnična oseba, ki jo Will prvič vidi na sliki pri očetu in mu postane zelo všeč. Je Vaneesina sestrična. Pri njej prespi kadar odhaja v London. Vanesa je namreč novo dekle očeta, s katero imata dojenčka Patrika. Hana si zelo močno želi postati igralka. Nastopala je že v nekaj filmih, vendar hoče še več. Čeprav jo starša hočeta večkrat odvrniti od kariere. Je zelo lepa in njene lepote se ne da nagledati. Will ves čas sanjari o njej in si predstavlja, da je njegovo dekle. To pove sošolcem in omisli si svojo Hano, ki je po pogovoru z njegovim najboljšim prijateljem Barneyem takšna:

Rodila se je 5. julija in vsak teden gre v kino. Njen najljubši šport je tenis. Izgleda zelo odraslo v določenem smislu. Veliko potuje in je zelo nezahtevna. Stvari sprejema takšne kot so. Je zelo zvesta in svojega fanta ne bi nikoli prevarala, ker ga ima zelo rada in se glede njega zelo trudi. Je skoraj popolna in ima le eno pomankljivost: ni resnična. Čeprav imata prava in namišljena Hana kar nekaj skupnih lastnosti, sta si še vedno zelo različni.

V zgodbo so vpleteni še Willovi sošolci predvsem pa Cloe, ki želi dokazati, da je Hana izmišljena. Pri tem mu pomaga še njegov mlajši brat. Iz vse te zmešnjave je Willu v veliko pomoč tudi najboljši prijatelj Barney, ki ga nikoli ne izda. Ves čas se trudi shujšati, vendar mu to ne uspe. Pri tem mu pomaga tudi njegovo novo dekle Zoe, ki jo je spoznal, ko je iskal dekleta, da jih povabi na svojo rojstnodnevno zabavo. Med temi dekleti sta bili tudi Liz in pa Katy, katera ob koncu knjige povabi Wila tudi na zmenek.

DOGODKI:

Bil je novoloetni večer in Will je čisto po naključju ostal sam doma, ker je njegov prijatelj Barney tik pred zdajci zbolel. Nenadoma pa je pozvonilo pri vratih in vstopila je Ruth, ki je bila vsa objokana, ker jo je njen fant Max pustil na cedilu. Willu je bila Ruth všeč, že od kar sta se prvič poljubila. Zato mu je bilo na nek način všeč, da je prišla ravno k njemu tako obupana. Čez čas jo je klical oče, da mora domov. Will jo je pospremil do doma. Med potjo pa je noč odbila že polnoč in skupaj sta gledala prelep ognjemet. Bilo jima je zelo lepo in Will jo je vprašal, če bi bila njegovo dekle. Ruth je to z veseljem sprejela. Skupaj sta hodila dva tedna, ko se je nanjo spomnil spet Max. Ker ji je bil še vedno všeč, se je odločila zanj in pustila Willa zelo obupanega. Ko je Will odšel na počitnice k očetu, je tam našel sliko Hanne. Bila mu je zelo všeč in ves čas je sanjari o njej. Ob sebi si jo je predstavljal ves čas in je resnično užival. To je povedal očetu, ki mu je dal predlog, da v šoli pokaže sliko in reče da je to njegovo dekle. Sprva ni vedel kaj bi storil. Shranil si jo je v zgodovinski zvezek. Ker pa je bil nepreviden, mu je na koncu ure padla ven in pobral jo je eden od sošolcev ter cinično vprašal kdo je to. Will je bil v močni zadreg. Nato je iznenada zelo prepričljivo rekel, da je to njegova punca. Sam na sebe je bil ponosen, da mu je kaj takega uspelo. Ko je za to izvedela mama, je bila zelo jezna na očeta in prvič, odkar sta se ločila, ga je poklicala in mu povedala, da ona pri tem noče imeti nič. Will se glede tega ni preveč obremenjeval saj je bila sedaj na prvem mestu Hana in noben drug.

Naslednje dni v šoli so okoli njega švigala vsa možna vprašanja o Hani. Zato sta z Barneyem sklicala sestanek, da se pogovorita o Hani in si čim več izmislita o njej. Bila sta tako prepričljiva z odgovori, da je cela šola mislila, da je res. Vendar nekaterim še vedno ni dalo

miru. Eden izmed tistih, ki je bil rojen za norčevanje iz drugih, je delal Willu največje težave in rekel, da ne verjame, saj je še nikoli ni videl in še nikoli ni bila pri njem. Zato se je Will odločil, da pokliče očeta in ga vpraša, če bi se lahko Vanessa dogovorila s Hano, da bi bila njegovo dekle za en dan.

Vanesi se je vse skupaj zdelo neumno, ampak je vseeno poklicala. Uspeha ni bilo, Hana je zavrnila. In zdaj je bil čas, da to opravi sam. Nasleni dan, v nedeljo zvečer, je sam poklical Hano. Res je, da si je cel dan pripravljajl govor. Se je pa to tudi izplačalo. Hanna je z malce zadrege privolila.

Will je v tem je res užival. Bil je ponosen, da bo lahko pokazal prijateljem, kakšno dekle ima, medtem pa je bila Ruth v njegovem srcu že malo izbrisana.

Takoj je rezerviral mizo v najboljši restavraciji. Napočil je petek, dan prihoda Hane. Čakal jo je na železniški postaji. Bil je tako živčen in poln pričakovanja, kot še nikoli, in sam se ni zavedal, kaj ga čaka.

Pripeljal je vlak in iz njega je stopila Hana. Bil ko kot okamenel. Nakar je Hanna stopila do njega in ga vprašala, če je on Will. Na hitro je odgovoril, da je. Skupaj sta odšla v restavracijo, ki je bila že polna sošolcev in prijateljev.

Poleg njiju sta sedela še Barney in Zoe. Čeprav je Zoe malo po prihodu morala oditi, ker jo je preveč bolela glava, se je večerja nadaljevala.

Če vas zanima, kako in kaj vse se je dogajalo v preostanku večera in ali je še kdaj bil tako dober prijatelj z Ruth kot včasih, si pa preberite sami.

IDEJA:

Ideja zgodbe je, da nam lahko uspe vse, le verjeti moramo v to. To je tudi Will pokazal z vso odločnostjo. Odločitev očeta je bila zelo nepremišljena, saj so se v družini razumeli, kar iz nenada pa je oče odšel. To je pustilo v hiši veliko praznino, ki je vplivala predvsem na Willa. Tudi v življenju nam veliko ljudi dela zmešnjavo. V tem primeru je bil to Cloe, saj je Willu zavidal. In na takšne ljudi se v življenju ne smemo ozirati.

OSEBNI KOMENTAR:

Knjiga je bila zanimiva predvsem zaradi tega, ker je napisana kot Willov dnevnik v katerega je skrbno pisal in vanj izdal večino težav, ki jih je imel. Vedno kadar je začel pisati dnevnik je na začetku napisal točen dan v tednu in datum. Včasih je omenil tudi uro. Pisal je zelo pogosto in večkrat na dan.

Med osebami mi je bil najbolj všeč Will, ker je delal to, kar mu je bilo všeč in užival v svoji potegavščini. Pa tudi Hana se mi je zdla zelo prijazna, saj je privolila v vlogo dekleta za en dan in tako Willa rešila velike zadrege v kateri bi se znašel. Najbolj neprijetna oseba se mi je zdel Max, ki je tako razočaral Ruth, čeprav je Ruth tudi sama kriva, da je bil Max takšen do nje. Všeš mi ni bil tudi Ruthin oče, saj je bil preveč strog in je na Ruth brez razloga pritiskal glede šole, čeprav je bila dobra učenka. Zgodba mi je bila všeč tudi zato, ker je napisana zelo preprosto in stvari v njej so doživeto opisane. Všeč mi je tudi ker so uporabljene tudi slengovske besede ki dogajanje še bolj poživijo. Knjiga je bila prevedena iz angleščine v slovenščino in v Sloveniji izdana leta 2003. Nikjer pa nisem zasledila da bi bila pri prevodu kašna napaka.

PETE JOHNSON

29. aprila 1956 rojeni pisatelj, je star osem let, napisal zabavno pismo Dodie Smith, saj je bil nadvse navdušen nad 101 Dalmatincem. Odpisala mu je nazaj in tako se je začelo dopisovanje, ki je vodilo do začetka Petovega pisateljevanja. Pri enajstih je namreč že napisal svojo prvo knjigo, vendar ga je založba, kateri je poslal svoj izdelek, zavrnila. Za Radio One je pisal filmske kritike, potem pa je začel učiti na srednji šoli. Tam je dobival ideje za pisanje knjig. Omenimo naj naslov: Secret from the School Underground. Svoje dijake je vedno rad spraševal za mnenje o svojem slogu pisanja, kakšen naboj imajo njegove knjige, zanimalo pa ga je tudi, kako bi se izognil preveč klišejskemu pisanju... Pete piše zgodbe vseh vrst, najraje knjige o duhovih, ker bralcem rad postreže s strašljivimi presenečenji.